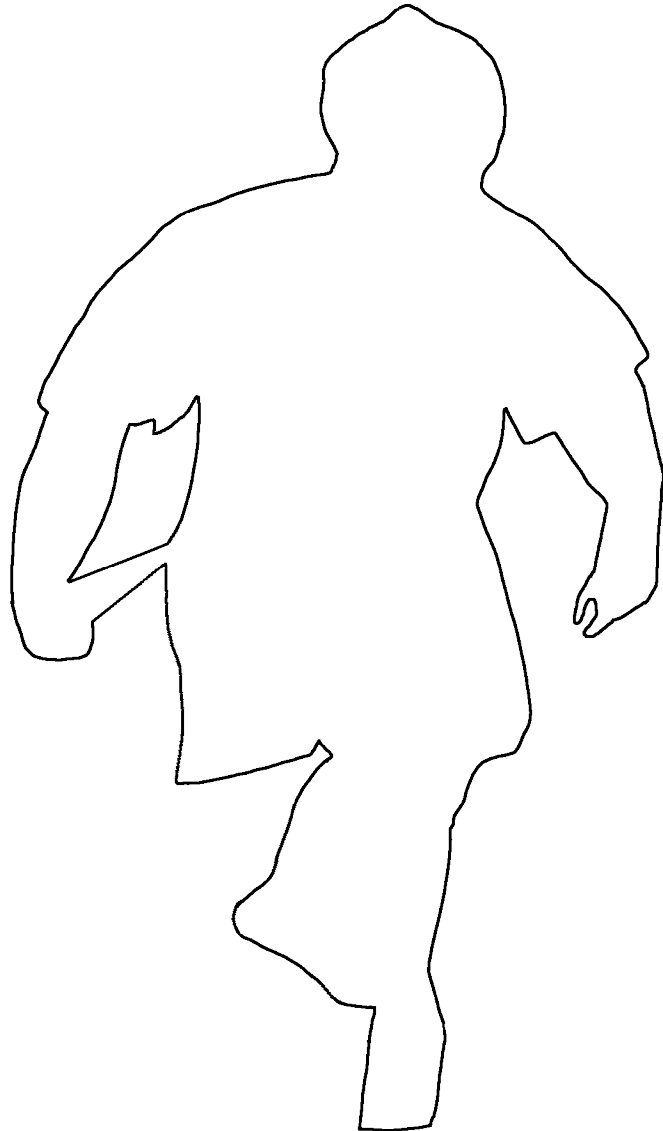

Nettengd Biblía fyrir börn kynnir

Davíð
konungur
(fyrri hluti)

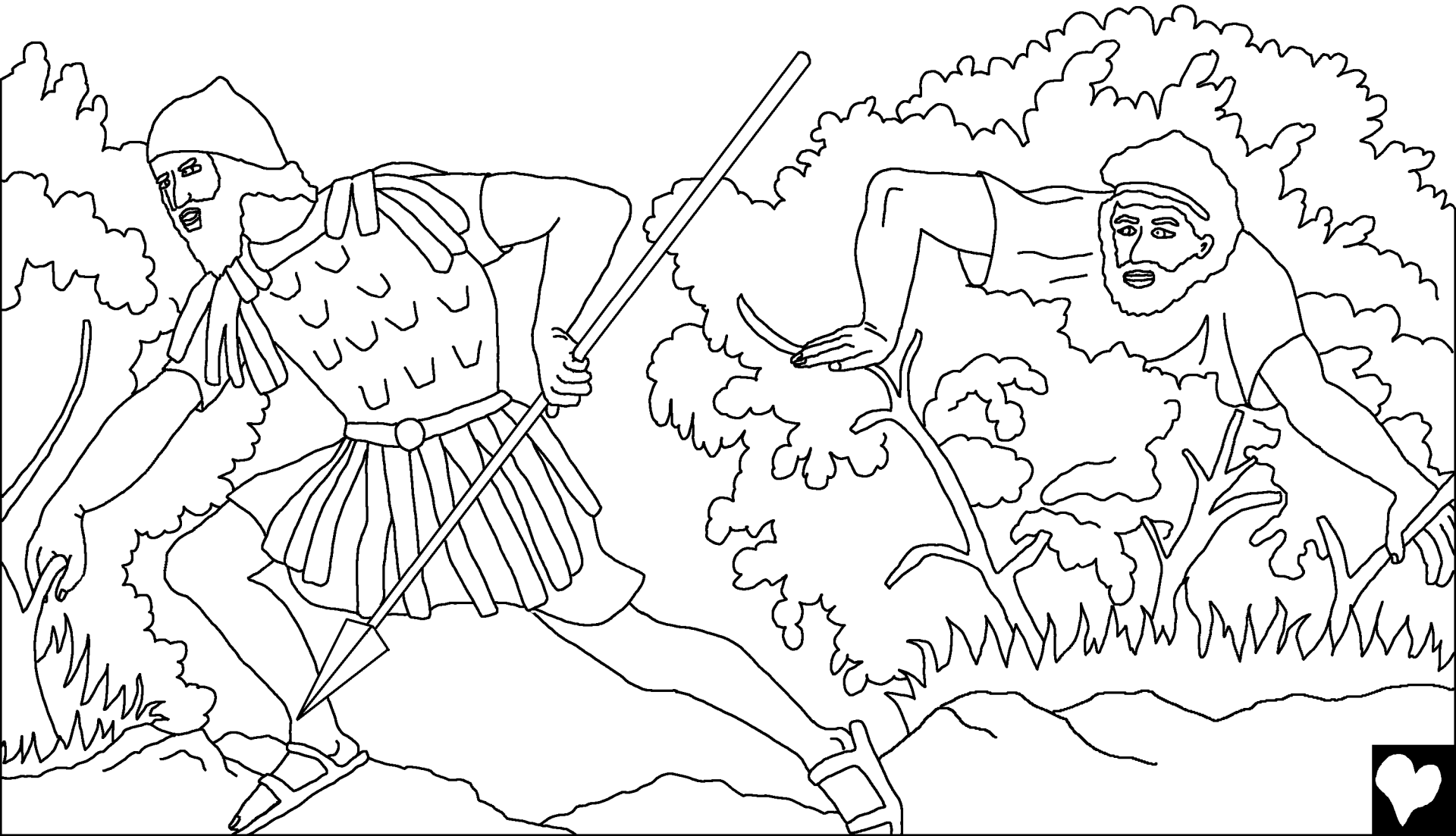
Höfundur: Edward Hughes
Myndskreytingar: Lazarus; Alastair Paterson
Aðlagað af: Ruth Klassen
Þýðandi: Þráinn Kristjánsson
Framleiðandi: Bible for Children
www.M1914.org

BFC
PO Box 3
Winnipeg, MB R3C 2G1
Canada

©2021 Bible for Children, Inc.
Skilmálar: Þér er heimilt að afrita eða prenta þessa sögu,
en ekki selja.

Hinn ungi Davíð var á flóttu. Sál konungur vildi drepa hann. Davíð hélt til í stórum helli í eyðimörkinni ásamt fjögur hundruð fylgismönnum sínum.

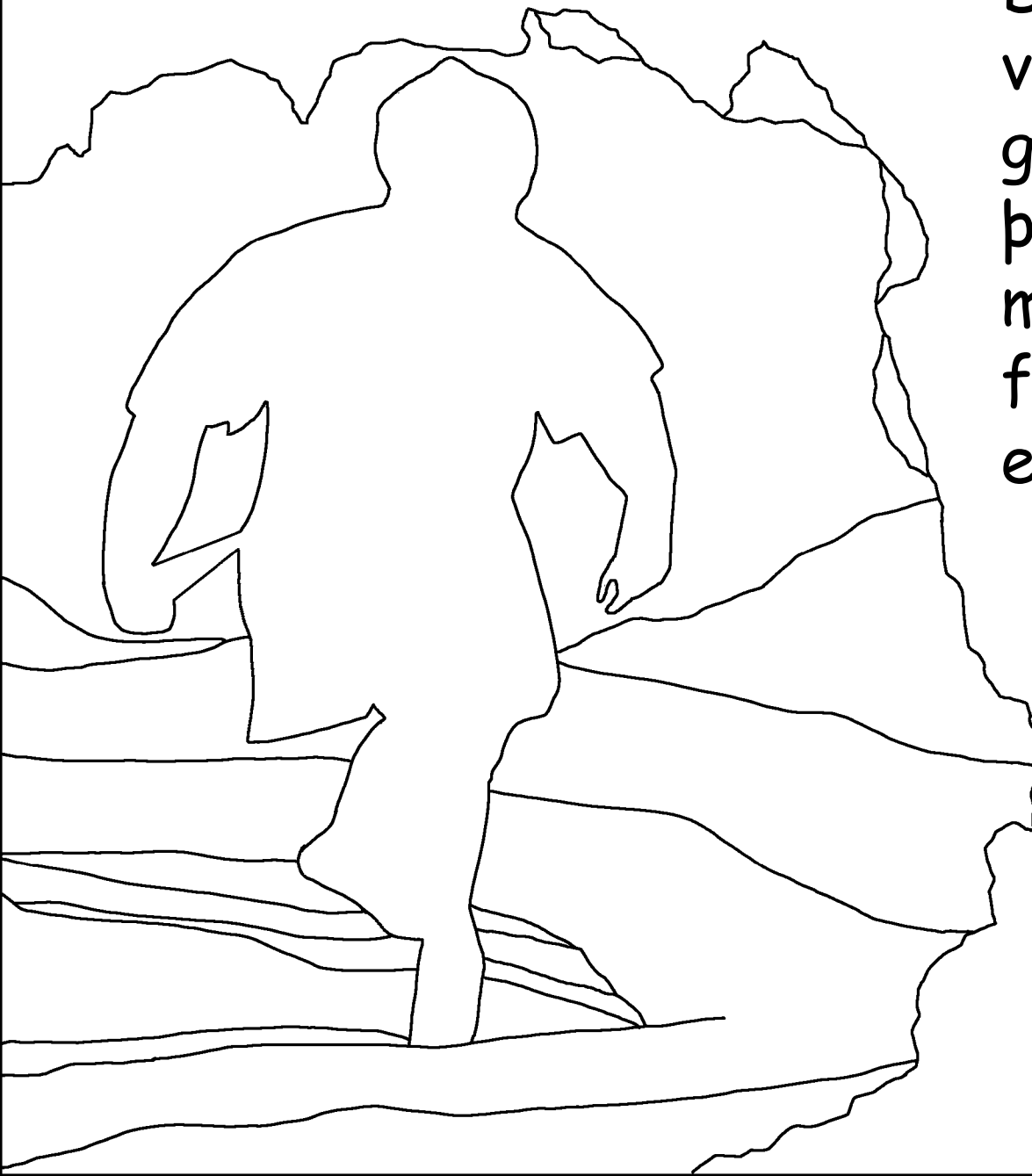

Stundum munaði litlu að hermenn Sáls konungs
fyndu þá, en Davíð hélt hvergi kyrru fyrir.

Dóeg, einn af þjónum Sáls, sagði konungi að prestarnir hefðu aðstoðað Davíð við að flýja. Sál skipaði fyrir að þeir yrðu líflátnir. Dóeg einn, hlýddi skipunum konungs. Hann drap áttatíu og fimm presta og fjölskyldur þeirra á grimmdarlegan hátt með sverði sínu. Þetta var hræðilegt níðingsverk.

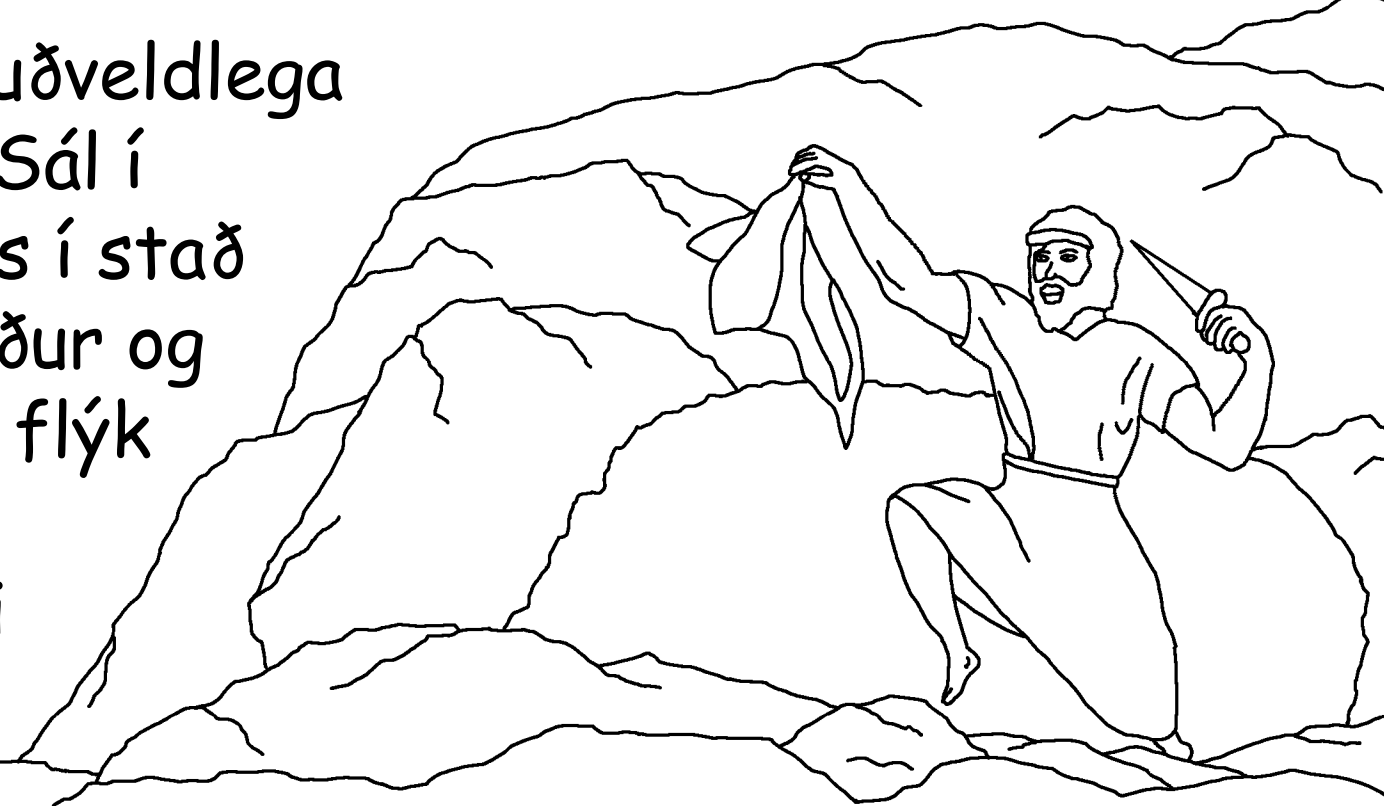

Dag nokkurn, er Sál
var að elta Davíð,
gekk hann inn í helli
þar sem Davíð og
menn hans höfðu
falið sig. Sál var
einn síns liðs.

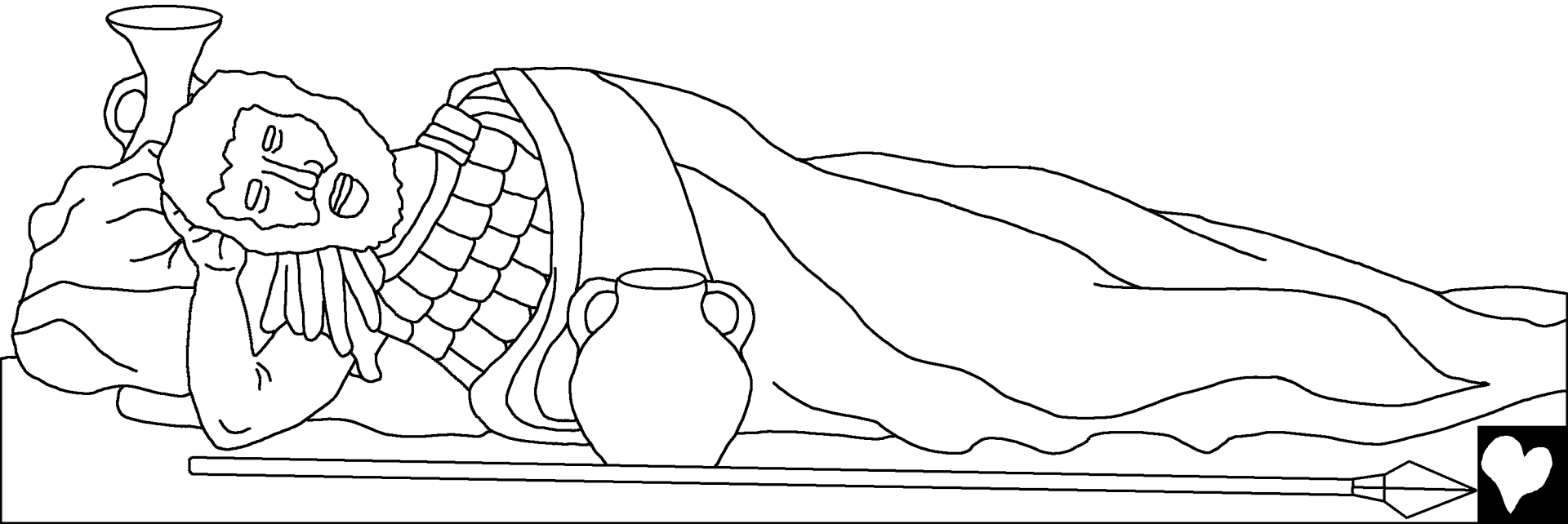
Davíð hefði auðveldlega getað drepið Sál í hellinum. Þess í stað kraup hann niður og klippti bút af flýk Sáls með skörpum hnífi sínum.

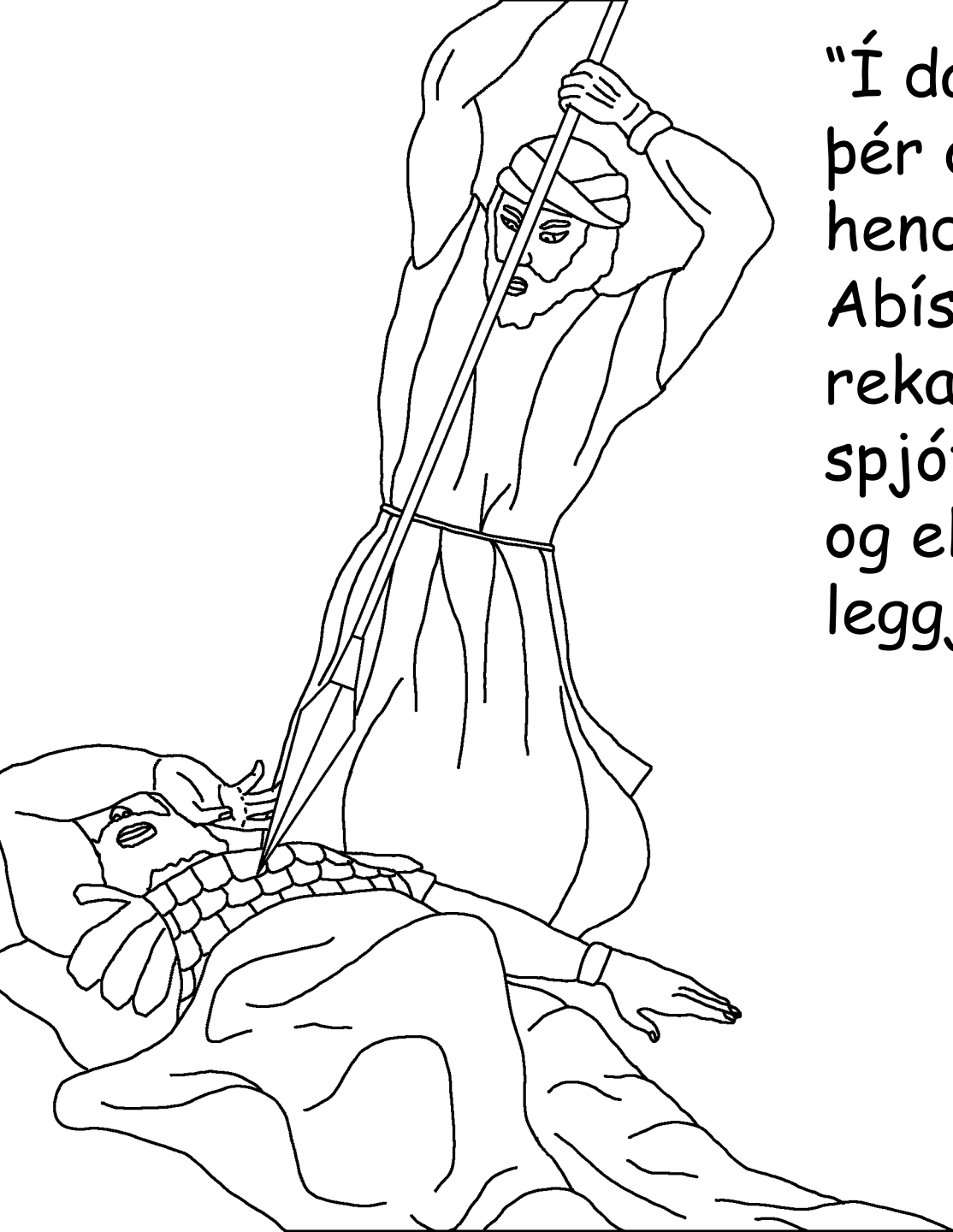

Þegar Sál var að fara, kallaði Davíð til hans og sagði, "Þar sem ég klippti aðeins bút af frakkahorni þínu, en drap þig ekki, getur þú séð, að í mér býr hvorki illska né mótprói..."

Sál kvaðst sjá eftir að hafa reynt að gera Davíð mein. En ekki leið á löngu þar til hann fékk eitt reiðiskastið í viðbót, og sendi þrjú þúsund manna herlið til að drepa hann. Nótt eina, á meðan hermennirnir sváfu, læddust Davíð og Abísái, einn af hermönnum hans, inná tjaldstæðið þar sem Sál var sofandi.

“Í dag hefur Guð færð þér óvin þinn upp í hendurnar,” hvíslaði Abísái. “Láttu mig nú reka hann í gegn með spjótinu og ofaní jörðina, og ekki mun ég þurfa að leggja til hans tvisvar.”

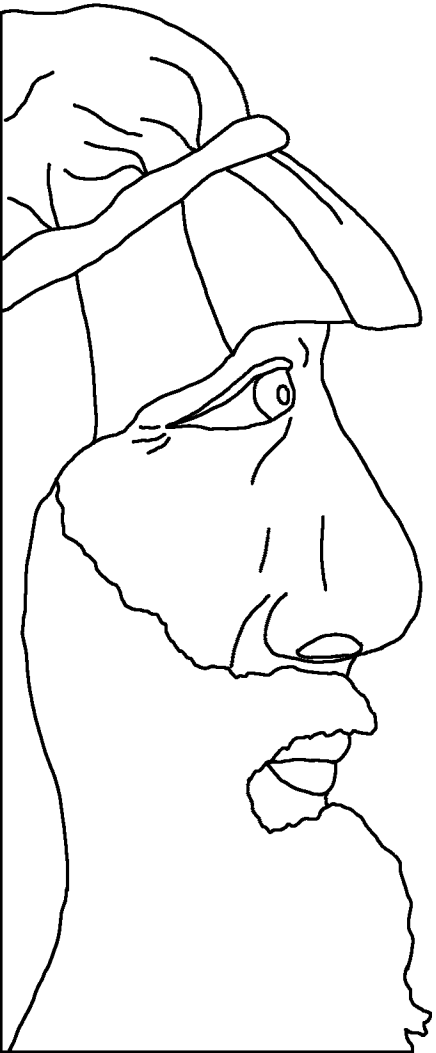

Davíð mótmælti því. Hann tók spjót Sáls og skjólu, og fór leiðar sinnar. Davíð hrópaði frá hæð nokkurri í fjarska, svo Sál heyrði til hans. Enn einu sinni var Sál ljóst að Davíð hefði getað drepið hann.

Er þetta skeði hafði Samúel dáið. Hann var spámaður Guðs sem Guð hafði notað til að smyrja Sál fyrst, og síðan Davíð sem konung Ísrael. Þegar Filistar réðust á Ísrael, gerði Sál hræðilegan hlut, eitthvað sem ekki var Guði þóknanlegt.

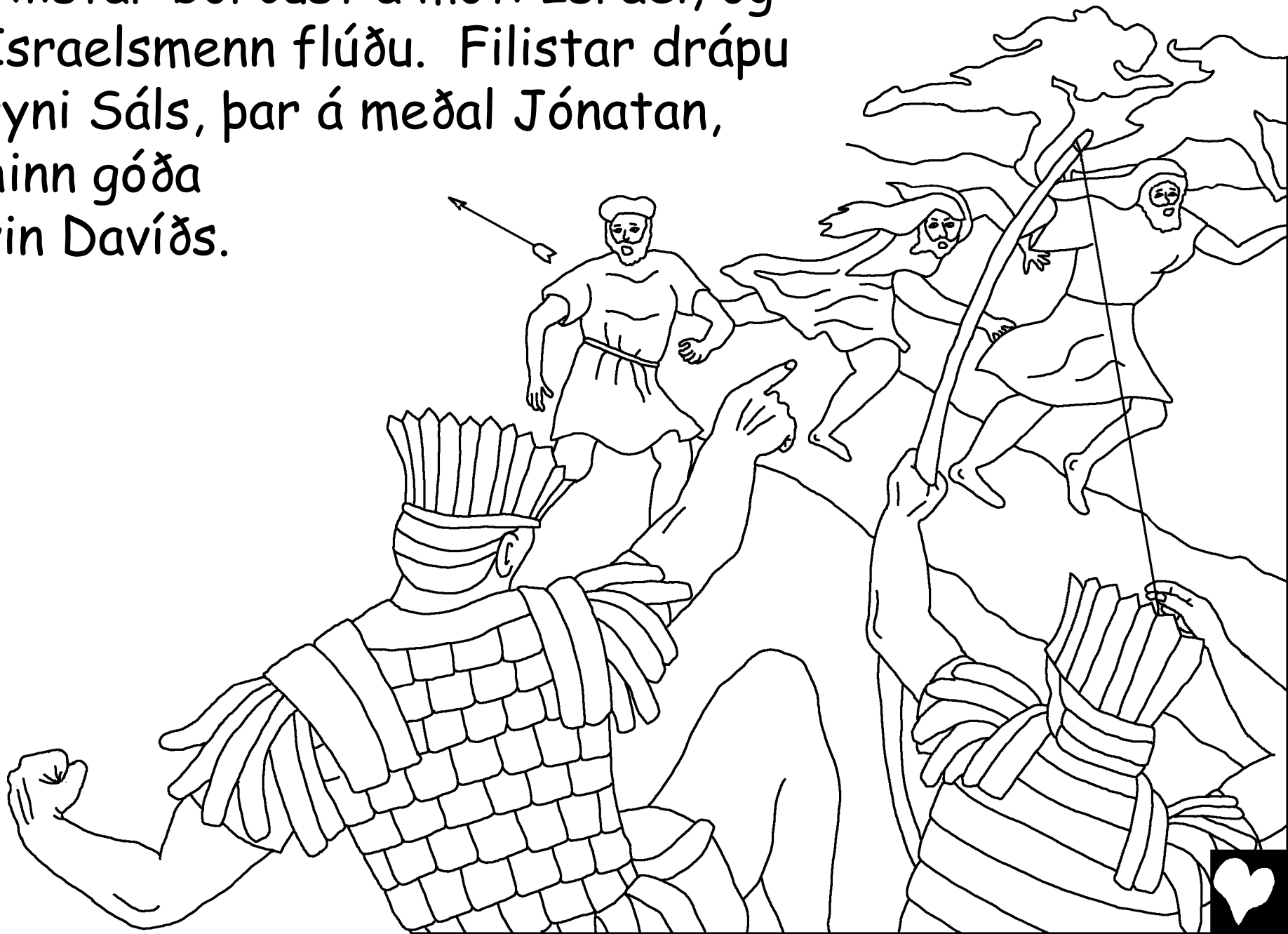
Hann skipaði særingakonu að kalla fyrir sig á Samúel, úr stað hinna dauðu. Þá um nóttina, barst skeyti til Sáls.

"... Drottinn hefur yfirgefið þig, og er orðinn óvinur þinn. Drottinn hefur tekið konungdóminn úr höndum þér og gefið hann nágranna þínum, það er, gefið hann til Davíðs. Á morgun munt þú og synir þínir, vera hjá mér. Og Drottinn mun gefa her Ísraels í hendur Filista." Þegar Sál heyrði þetta, varð hann frá sér numinn af hræðslu.

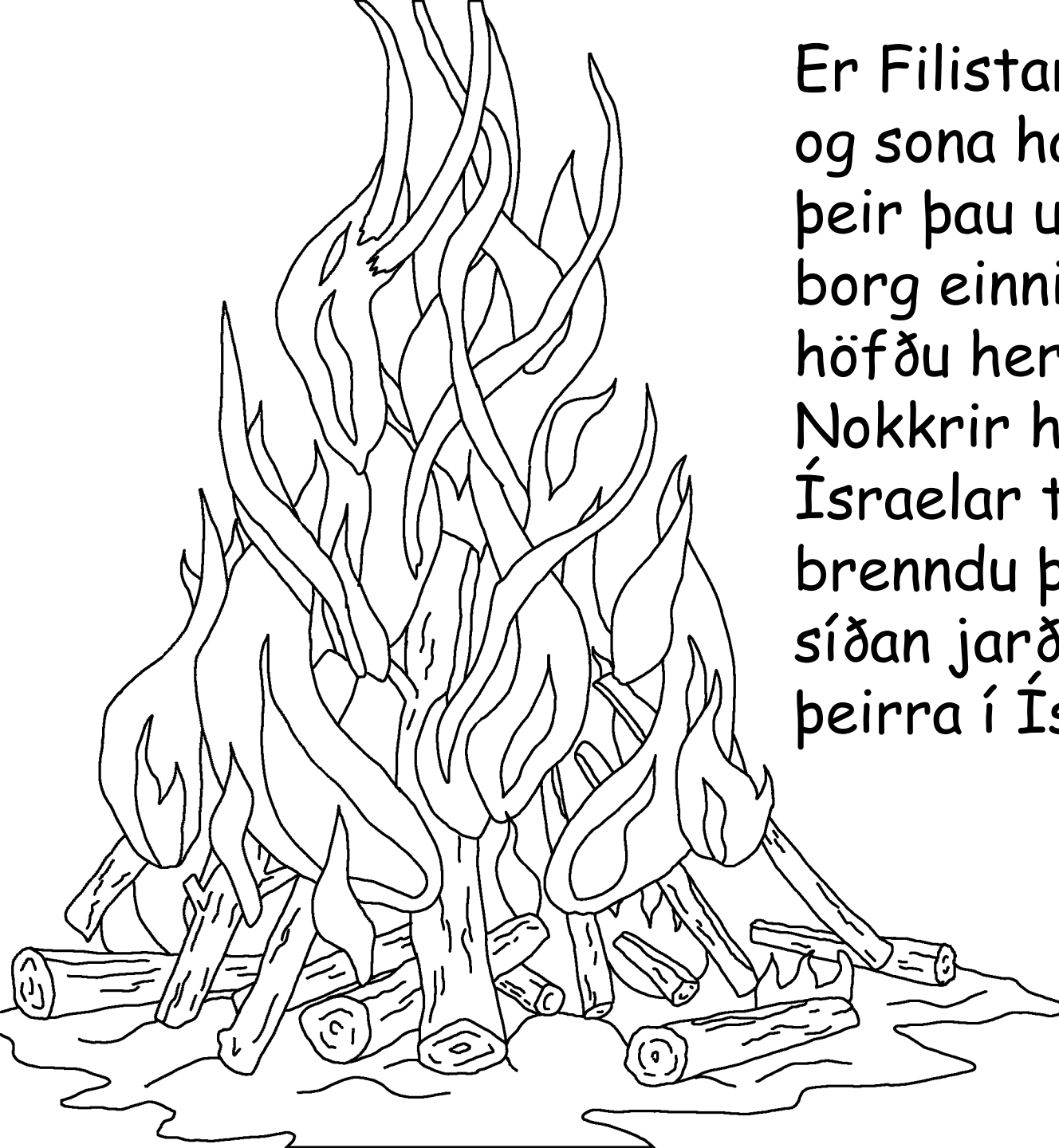

Filistar börðust á móti Ísrael, og
Ísraelsmenn flúðu. Filistar drápu
syni Sáls, þar á meðal Jónatan,
hinn góða
vin Davíðs.

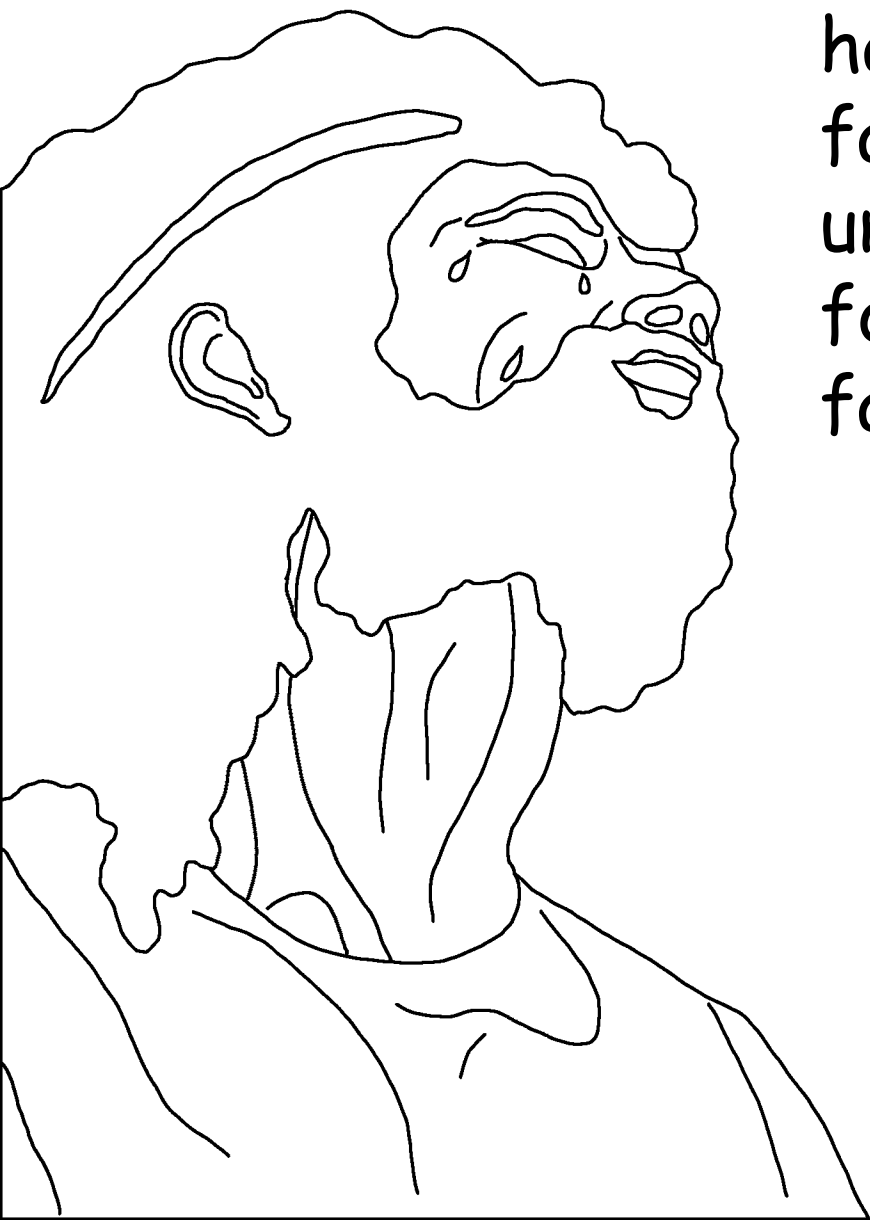
Sál var alvarlega særður af bogamönnunum. Þá sagði hann við skjaldbera sinn, "Drag þú sverð þitt og þrýstu því í gegnum mig, svo að þessum illmendum takist ekki að myrða mig og misþyrma." Skjaldberinn fylltist hræðslu, og tók ekki skipun hans. Sál tók sér sverð og féll á það.

Er Filistar fundu lík Sáls og sona hans, hengdu þeir þau upp á vegg í borg einni sem þeir höfðu hertekið í Ísrael. Nokkrir hugrakkir Ísraelar tóku líkin heim, brenndu þau, og jörðuðu síðan jarðneskar leifar þeirra í Ísrael.

Þegar þessar hræðilegu
fréttir bárust Davíð, varð
hann sorgbitinn og táraðist og
fastaði til kvölds til minningar
um Sál, Jónatan son hans, og
fólk Drottins, því þeir höfðu
fallið fyrir sverðinu.

Þó svo að Sál hafi reynt að drepa Davíð, þá virti Davíð Sál, sem hinn smurðaði af Guði til dauðadags. Nú heiðraði Guð Davíð, og gerði hann að konungi, í stað Sáls.

Davíð konungur (fyrri hluti)

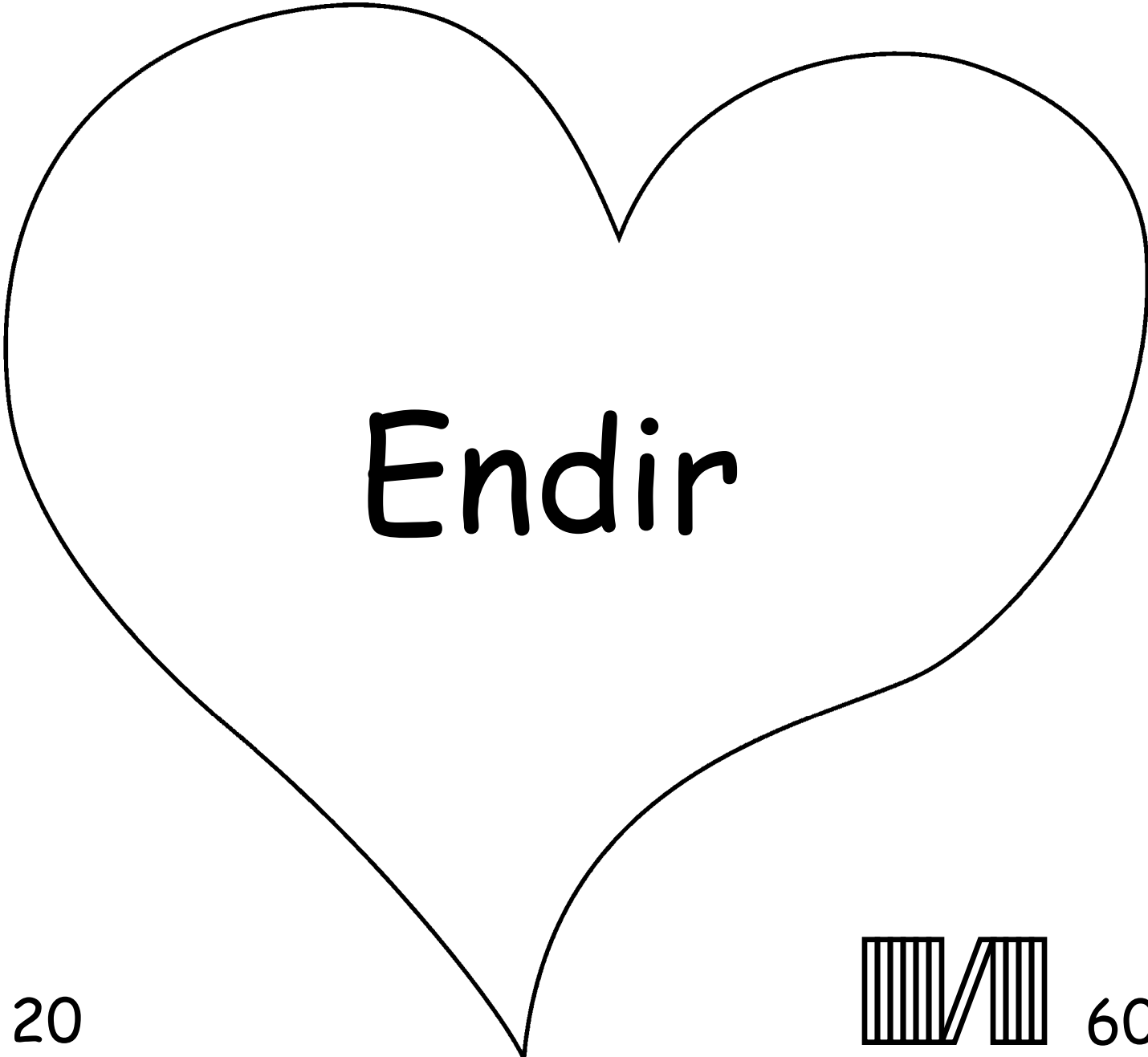
Sögu þessa úr heilagri ritningu, biblíunni,

er að finna í

Fyrri Samúelsbók 24-31,
Síðari Samúelsbók 1-2

“Þegar orð þín ljúkast upp, ljóma þau.”
Sálmarnir 119:130

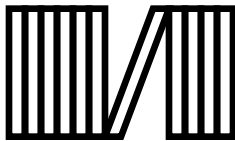

Endir

20

60

Þessi biblíusaga er um okkar dýrlega Guð, sem skapaði okkur,
og sem vill að þú þekkir hann.

Guð veit að við höfum öll gert rangt, sem hann kallar synd. Hegning syndarinnar er dauði, en Guð elskar þig svo mikið, að hann sendi sinn eina son, Jesú, til að deyja á krossi í hegningarskini fyrir syndir þínar. Svo vaknaði Jesús aftur til lífs, og fór heim til himnaríkis. Ef þú trúir á Jesú, og biður hann að fyrirgefa þér syndir þínar, þá fyrirgefur hann þér tafarlaust, og kemur til að lifa í þér, og þú með honum til eilíðar.

Ef þú trúir þessu, segðu þá eftirfarandi til Guðs:
Kæri Jesús, ég trúi að þú sért Guð, sem komst í líki manns til að deyja fyrir syndir mínar, og komst svo aftur til lífs. Ég bið þig að koma nú inní líf mitt og fyrirgefa mér syndir mínar, svo ég geti byrjað nýtt líf, og komið svo til að vera með þér í himnaríki. Hjálpaðu mér að hlýðnast þér, og lifa fyrir þig sem barn Guðs. Amen

Lestu biblíuna og talaðu við Guð á hverjum degi!

